

Ronde tafel bijeenkomst
Tweede Kamer

vaste commissie voor Volksgezondheid, Welzijn
en Sport

3 oktober 2016

**Commissie Buitenlands
Gediplomeerden
Volksgezondheid**
Postbus 16114
2500 BC Den Haag

Datum
26 september 2016

Aantal pagina's
2

*De Commissie Buitenlands
Gediplomeerden
Volksgezondheid is een
onafhankelijke
adviescommissie die de
minister van
Volksgezondheid, Welzijn en
Sport adviseert over
erkenning van diploma's van
buitenlandse
beroepsbeoefenaren in de
gezondheidszorg.*

In het buitenland gediplomeerde tandartsen zijn pas bevoegd hun beroep in Nederland uit te oefenen nadat de minister van VWS hun diploma heeft erkend en zij vervolgens zijn ingeschreven in het BIG-register. Het criterium bij de erkenning is dat zij minimaal hetzelfde niveau van vakbekwaamheid moeten hebben als studenten tandheelkunde die na voltooiing van de opleiding tot tandarts hun diploma in Nederland ontvangen. De erkenningprocedure is door de wetgever vastgelegd in de artikelen 41 tot en met 45 van de Wet BIG. Doel is het beschermen van de volksgezondheid en het bevorderen van de patiëntveiligheid. Overigens geldt voor tandartsen met een Europees diploma een andere procedure, die gebaseerd is op de Europese Richtlijn voor de erkenning van beroepskwalificaties. Deze tandartsen worden door Nederland erkend zonder inhoudelijke beoordeling. Deze position paper betreft buitenlandse tandartsen met een diploma van buiten de EU c.q. de EER.

De beoordeling van de vakbekwaamheid wordt uitgevoerd door de Commissie Buitenlands Gediplomeerden Volksgezondheid (CBGV). De CBGV is een onafhankelijke adviescommissie die bestaat uit deskundigen per vakgebied die zijn voorgedragen door beroepsorganisaties en onderwijsinstellingen. De CBGV wordt ambtelijk ondersteund door het CIBG.

Wie erkend wil worden in Nederland moet eerst een algemene kennis- en vaardigheden toets afleggen waarvan taalbeheersing en communicatie de belangrijkste onderdelen zijn. Buitenlandse tandartsen moeten nadat ze voor deze toets zijn geslaagd een beroepsinhoudelijke toets afleggen bij het Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam ACTA.

Op grond van de uitslag van de toets moet 50% van de buitenlandse tandartsen een aanvullende opleiding op maat volgen voor het diploma erkend kan worden.

Artikel 35 van de Wet BIG laat de mogelijkheid open dat niet-BIG geregistreerde beroepsbeoefenaren hun werk uitoefenen onder supervisie volgens de zogenaamde verlengde-arm constructie: verpleegkundigen die bepaalde medische handelingen uitvoeren, studenten die het beroep moeten leren, of in het buitenland gediplomeerden die voordat zij erkend kunnen worden nog aanvullende opleiding moeten volgen. Zonder deze constructie kan de zorg niet functioneren en kunnen mensen niet opgeleid worden.

Al deze niet-bevoegden werken onder verantwoordelijkheid van een beroepsbeoefenaar die wel in het BIG-register staat ingeschreven. Daarbij gelden enkele voorwaarden die de Inspectie voor de Gezondheidszorg in een circulaire heeft beschreven: er moet bijvoorbeeld per geval toestemming worden gevraagd aan de patient en de bevoegde beroepsbeoefenaar moet per geval controleren of de niet-bevoegde juist heeft gehandeld. Ook moet de bevoegde

beroepsbeoefenaar zich ervan vergewissen dat de niet-bevoegde wel bekwaam is. Dit bekwaamheidsvereiste staat ook in artikel 35.

Deze constructie is mijns inziens uitdrukkelijk bedoeld als aanvulling op de beschreven erkenningprocedure, niet als alternatief daarvoor.

**Commissie Buitenlands
Gediplomeerden
Volksgezondheid**

Datum
26 september 2016

Artikel 35 wordt naar mijn oordeel in de praktijk oneigenlijk gebruikt. De CBGV ziet regelmatig in het buitenland gediplomeerde tandartsen die geen BIG-registratie hebben maar die wel werken als tandarts, soms al vele jaren. Een aantal van hen dient dan alsnog een aanvraag tot erkenning in. Hoewel zij niet bevoegd zijn blijkt in deze gevallen dat zij in feite in hoge mate en wellicht volledig zelfstandig werken (en doorgaans slecht betaald worden). In dit soort situaties kan het niet anders dan dat zij zich voordoen als tandarts, hetgeen naar mijn oordeel in strijd is met de Wet BIG.

Bij de toetsing blijkt dat hun Nederlands onvoldoende is en dat hun niveau van vakbekwaamheid tekort schiet.

Ik vind het een kwalijke zaak dat dit mogelijk is.

De vraag is hoe we dit probleem kunnen oplossen. De CBGV beschouwt een buitenlandse tandarts als onbekwaam tot hij of zij aangetoond heeft wel bekwaam te zijn. Dat kan door het afleggen van en slagen voor de beroepsinhoudelijke toets.

Ik stel voor dat het bekwaamheidsvereiste van artikel 35 op deze wijze wordt geoperationaliseerd. Een tandarts met een buitenlands diploma zonder BIG-registratie is onbekwaam zolang hij of zij niet is geslaagd voor de beroepsinhoudelijke toets. Deze operationalisatie sluit naadloos aan bij die in de erkenningprocedure van artikel 41 tot en met 45.

Het lijkt mij dat dit een objectieve norm is die relatief gemakkelijk valt te handhaven.

Dr. Lourens R. Kooij,
Voorzitter commissie buitenlands gediplomeerden volksgezondheid